

Universitätsbibliothek Paderborn

Res Gestae Illvstrissimo-||rvm Martyrvm, Con-||fessorvm Atqve Sancta-||rvm Virginvm ...

Eorvm Praecipve, Qvae Per|| R. P. L. Surium sex Tomis compraehensae
sunt:|| et nunc restrictis verborum ambagibus ... ad ... D.|| Caesaris
Baronii Chronologiam|| digestae ac in quatuor Tomos distributae

Lippeloo, Zacharias

Coloniae, 1595

VD16 ZV 18288

tatem nō timeret. Nec mirum quōd veræ fidei prædicator factus est, qui frater est martyris: cuius quoque merita adiuvant, ut ad omnipotentis Deum gremium tam multos reducat. Qua in re confidendum nobis est, quia totum hoc agi nequaquam posset, si Hermenigildus rex pro veritate mortuum non fuisset. Nam sicut scriptum est, Nisi granum trimenti cadens in terram mortuum fuerit, ipsum solum manet: si autem mortuum fuerit, multum fructum affert. Hoc fieri videmus in membris, quod factum scimus in capite. In VVifigothorum enim gente, vnus mortuus est, ut multi viuerent. Cum vnum granum fideliter cecidit, ad obtinendam fidem animarum seges multa surrexit.

VITA S. LYDVVINAE VIRGINIS

nè admiranda. ex ea quæ est per F. Ioannem Bermanum Franciscanum. Obijt virgo sanctissima anno salutis millesimo quadringentesimo tricesimo, 18 Kalendas Maij.

14. Aprilis.
Lydvvinæ
patria & parentes.

Fuit in Comitatu Hollædiæ, oppido Scheidæ Petrus quidam Ioannis filius, qui non tantum vitibus quàm honestis & religiosis admodum ortus natalibus, vxorem habebat Petronillam, minam cum alijs virtutibus tum pietatis impudico studio insignè; ex qua, præter proles masculas & puellam vnicam suscepit cum alijs multis & corporis dotibus, tum verò eximia forma ac chritudine præditam; cui per regenerationis ærum Lydvvinæ nomen impositum fuit. Hæc ab infancunabulis, varijs exercita corporis doloribus cruciatibus, ad perfectionis ac totius quod dicitur vitæ culmen à Dño prouecta est. Sic enim diuina prouidentia statuisse videtur, ut neminem ad

genem sanctitatis gloriam nisi per magnos labores & ardua certamina peruenire velit. Cùm virgo septimum ætatis annum attigisset, cœpit, puellarum consortio posthabito, mentē pariter & corpus Deo consecrare; prorsus vt ditissimorū etiam hominum coniugia, qui eam propter formæ integritatē & raram prudentiam, vxorē expetebant, cōstanter repulerit: atq; in castitatis proposito perseuerauerit. Cūque nō deessent qui importunis postulationibus & ingenti auri pondere eam expugnare tentabant; illa contrā, ne preciosum virginitatis suę thesaurum amitteret, pugnabat, eamq; gemebūdīs precibus, inter varia certamina, corporis deformitatē à Dño impetrauit, vt à cunctis, qui eam antea incredibili amore prosequuti fuerant, & casto virginitatis proposito insidias struxerant, tunc aspernerentur: ac contemptu quouis dignam iudicaret.

Annos igitur nata plūs minus quidecim, accidit vt hyberno quodam tempore, cū flumina glacie concreta iucundissimam inambulandi in ea facultatem hominibus præberent, à sodalibus virginibus inuitata, quāuis agrē admodum, animi causā se sociam adiungeret. Ibi verò cū puellas fursūm deorsum, vt moris est apud Barauos, cursitātes spectaret, contigit, vt puellarum vna rapido cursu incitata, casu in eam impingeret, ipsam in glaciem prosterneret, tam miserabili lapsū, vt costa vna corporis frangeretur. Tum illico iocus omnis in lachrymas conuersus, clamores sanē multorum cum miserabili eiulatu excitauit; & quam iucundissimam eò adduxerant puellæ, eam suis humeris cognati, desperata planē corporis salute, domum reportare coguntur. Fuit continuò ægra valdē ad doloris sui lectulū delata, è quo, Domino sic volente,

nun-

Recusat nuptias etiam diuitū procorum.

Impetrat à Dño deformitatē corporis vt à precis liberaretur.

Horrendo casu grauissimè læditur

Nulla arte potest curari.

nunquam incolumis surrexit. Medici & chirur-
præstantissimi quique vndeque accersebantur,
dolor virginis omnem eorum artem ac industra-
vincebat, adeo vt exiguis parèrum facultatibus
sumptis, omnis salutis spes præcisa esset. Omni-
go medicorum solatio destituta virgo, sola spe
pus diuinæ nitens huc atque illuc sine vlla se re-
versabat; prorsus vt omnis ei locus angustus
nimiaque doloris vis animum propè absorberet.
Videre erat certè non sine lachrymis, miserella
lescentulam membrorū omnium officio orbata
genibus manibusque monstri cuiusdam instar
mi reptatē: & nunc trunco, nunc scabello pec-
tus angulos se promouentem. Fastidiosus sicut
chus salubres cibos ac potus respuens, sæpè ex
tribus tepidam, quandoque è canalibus putentem
quam expetens hauriebat. Stomacho vacuo au-

Miserandum in modum perpetuo cruciatur.

guus aut penè nullus ei somnus erat. Vnicum
latium, per singulas noctes lachrymis rigare
suum, & cum percusso Iob ab omnibus de-
Deo gratias agere. Qua verò spiritus amaritudo
quantis corporis cruciamentis, quanta vtriusque
minis deiectione tres primos annos exegerit.
Deo notum est, & quibus hoc ei placuit reuelare.

Nota de veris.

Erat ei dirissimum apostema, quod noxi-
morem per omnia corporis membra diffunde-
adeo vt marcidis intestinis, vermes horridissimi
inaudito quodam modo, è profundo corpore ex-
gerent: corrosisque visceribus tribus in locis
trem eius dirumperent. Ne autem vitalia mem-
suo more exederent, malagmate quodam ex
frumèti, melle optimo & pinguedine caponis
fecto, & ad foramina illa appposito, eliciebat.
Ad hanc autem calamitatem accedebat hoc

quod à di-
limoniā
screntur.
piparum i
mantia, ca
nerat. Hu
cepit, vt
pariri vel
manitate a
Tum illa:
miserico
mhi misen
tissimi, vt
nes, extrah
ario, crasti
debat, to
Membra
stro, tanta
posset. Igr
chium ad i
tredine ab
adharebat,
pungebatu
osa de form
fistura diu
ris officiu
catus, alter
nouo que c
lor eam in
angina, ali
nunquam
re posset.
auribus, &
tibus, &

quod à diuitibus cogeret eiuſmodi emedicare a-
limoniam, qua ſeuiffimi vermes nonnihil compe-
ſcerentur. Erat tum Scheidami vir prædiues qui o-
piparum inſtructurus conuiuium, præter alia ani-
mantia, capones etiam benè pingues ſibi compara-
uerat. Hunc Lydvina ægeſtate compulſa rogare
cepit, vt aliquid ſibi de caponum pinguedine im-
partiri veller. Negat ille homo ab omni planè hu-
manitate alienus, aitq; capones ſuos maciè affectos.
Tum illa: quandoquidem nulla te calamitatis meæ
miſericordia capit, oro Deū vt catus deuoret quod
mihi miſerrimè dare recuſas. Et ecce aduenat lau-
tiſſimi, vt putabatur, conuiuij dies, parantur capo-
nes, extrahitur adeps, conduntur omnia in præptu-
ario, craſtino manè, quod accuratiùs aſſeruatū cre-
debat, torum cernitur tanquàm à beſtijs laceratū.

Membra omnia, dempto capite & brachio ſini-
ſtro, tanta erant debilitate deiecta, vt ea mouere nõ
poſſet. Ignis, quem ſacrum vocant, dexterum bra-
chium ad ipſa vſque oſſa depaſtus erat. Scapula pu-
tredine abſumpta faſcijsq; colligata vix corpori
adhærebat. Caput dolorū aculeis & malleolis com-
pungebatur, frontem fiſſura longa, lara atque flexu-
oſa deformabat. Mentum quoque ad labrum vſque
fiſſura diuiſum, & concreto ſanguine tumidum o-
ris officium impediēbat. Oculus alter penitus ex-
catus, alter lumen naturale ſine ſanguinis effuſione
nouoq; cruciatu ferre non poterat. Dentium do-
lor eam inſaniam propè adigebat. Guttur non raro
angina, alijsq; morbi anonymi infeſtabant, vt non-
nunquam nè corpus quidem Dominicum degluti-
re poſſet. Tantus manabat ab ore ſanguis, naribus,
auribus, & oculis vt horrorem afferret ad ſpectan-
tibus, & pijs lachrymarum riuulos exprimeret.

Vome-

Vltio diui-
na in homi-
nè inhumana-
num.

Nullū mem-
brum virgo
mouere po-
teſt.

**Vomitus mi-
gabiles.**

Vomebat saepiffimè tanta copia aquam rubram, plerunque capacitatem vasis, quod à duobus hominibus portaretur, excederet. Curiosis autem ad râtibus, vndè tantus in ipsa nihil alimonix summe existeret humor, respondebat: Dicite, viri fidentes, vndè vitis tantus liquor, quæ hyeme pro arida videtur. Pulmonis quoque & hepatis par- culas rejiciebat, vbera ineffabilibus pustulis &

**Calculi do-
lores.**

nie interdum fluentibus, torquebantur. Calculi columbini oui instar tanta vi eam exagitabant, omni sensu frequenter destituta iaceret. Magni testinorù pars è corpore diu ante oculos eius pendula eminebat. Nulla est febris quam non afflicti- infestissimam patiebatur. Et nè singulis immo non erat vllum in corpore membrum, quod in ditis non esset doloribus obnoxium. Et quidem

**38 annis z-
grotat.**

tantus morborum cumulus annis octo admodum & triginta eam oppressit, neque vllum omnino horrendis cruciatibus respirandi tempus vel hoc concessit. Iacebat virgo ad supremum vitæ die lectulo supina, vt aliquam ex cæli aspectu con-

**Primis qua-
tuor annis
inuita passa
est.**

tionem hauriret. Et primis quidem annis qua afflictionis suæ, secundum exteriorem hominem patiebatur inuita, tædebatque cæli etiam conuer- eri. Lachrymantem assiduo parentes vetuli con- lari nitebantur; cognati quoque & adolefcentule- bis suauissimis pondus tantæ calamitatis suble- volebât, sed oës illi consolatores onerosi: solati qui percusserat, doloris acerbitati mederi des-

**Ioannes Pot
Sacerdos.**

Erat ijs temporibus venerabilis quidam C Sacerdos Ioannes Pot, is tãquàm à Deo missus solaturus eam aduenit; hortarique coepit vt tam ad Christi labores & acerbissimû supplicium spontè pro nobis susceptum, meditata con-

neret. Pro-
adhuc ma-
acerbitate
nec sinebar
aliquid de
vir Dei Io-
voluntate
rusest. Su-
dij, & obl-
memoria
res, quæ m-
sua carnis
summis op-
sine perfru-
bus poteris
tuere, aspice
extremis d-
Nil dubita-
tandem sua
tra vires an-
fectu torren-
Christi Sac-
mytheria se-
denus ego
incitare co-
Quod si te
merces tua
tum virgo in
quindecim
omnis in du-
ritu cõfirm-
hic crucifix-
riculos red-
mè tatione

neret. Promisit illa se facturam, sed cum inspidum
adhuc manna degustare vellet, protinus dolorum
acerbitate victa redijt ad lamenta & querimonias:
nec sinebant immodici corporis & animi cruciatus
aliquid de Dño Iesu placidè cogitare. Veruntamen
vir Dei Ioannes cum cerneret promptà eius animi
voluntatem, ad perseverantià eam instanter horta-
tus est. Suadebat, vt cõtemptris sodaliũ ineptis gau-
dijs, & oblectamentis breui perituri, reuocaret ad
memoriã quæ & quanta passi essent Christi marty-
res, quã multis iocis, diuitijs & voluptatibus spõte
sua caruissent, solo Christo cõtenti, apud quẽ nunc
summis opibus, honoribus gaudijs & delicijs sine
fine perfruãtur. Sed quia nihil, inquit, tuis ipsa viri-
bus poteris, Christũ pro te vulneribus concisum in-
tuere, aspice in cruce pendentem, clavis cõfixum &
extremis dedecoris ac ignominia maculis affectũ.
Nil dubita quin ex assiduo illius aspectu, refectiõe
tandem suauissima perfrueris. His auditis virgo sa-
cra vires animũq; resumpsit, totoq; intellectu & af-
fectu torrentè passionis Christi sitire cœpit. Porrò
Christi Sacerdos tertio iã accedens viuifica Christi
mysteria secũ detulit, tradiditq; virgini & ait: Ha-
læus ego te ad commemorãdam Christi passionẽ
incitare conatus sum: iam verò ille tibi loquetur.
Quod si te cõstãter fortiterq; illi subieceris, erit
merces tua magna nimis. Vix hæc effatus erat, cõsta-
tim virgo in tantã vim lachrymarũ prupit, vt dieb⁹
quindecim vix eã sistere pouerit. Tũ verò amaror
omnis in dulcedinẽ conuersus, crescẽte morbo, spi-
ritũ cõfir mabat; prorsus vt nihil, nisi solus Iesus &
hic crucifix⁹ saperet. Itaq; passione Dñi in septẽ ar-
ticulos redacta, nullã temporis partẽ sine eius com-
mõtatione vacuã trãsire permisit. quæ res tã ardẽti
amore

Optimè est
instituit Ioa-
annes Poz.

Mirè com-
pungitur ac-
cepta Eucha-
ristia.

Passionem Christi afflicto comemorat.

Ei insignis charitas erga proximum.

Margareta Comitissa Hollandiae eam inuifit.

Hae impossibilia sunt apud homines, sed possibilia apud Deum.

amore Christi, animum eius inflammavit, ut in calamitatibus Christum ubique presentem contemplaretur, eumque obnixè rogaret, ut multis catis doloribus vehementius eam affligere dignetur. Per id tempus cum pestilens quaedam contagio regionem inuasisset, illa tanquam seduliter iratum patrem & reos filios mediam seponerat: supplicibus à Deo precibus contemnit, ut caelestes iras multis populi sceleribus debitasuum caput conuerteret. Mox igitur bino peto vlcere, immensas Deo gratias egit; rogatum tertium ad sacrosanctae Trinitatis honorem dignaretur.

Interea fama admirandae patientiae eius, quae lebri sermone ubique vulgabatur, peruenit res Margaretae Hollandiae Comitissae: quae medico suo ad eam properauit, vidensque eam in paupertatem, dolores & cruciatibus totius visceribus commouetur, cupiebatque illam ci sui industria ab immensis cruciatibus subleuare, accrescedum, sed frustra omnis ars humana in eius curatio sudabat. Medicus enim, cui Godefridus nomen erat, accedens marcida e corpore intestina bar, saniora reseruabat: sed cum erumpente gno impetu ingentem vermium numerum soli Deo curam eius committendam esse

que re infecta discessit. Hoc autem admirabilem quum est, quod sacra virgo triginta & amplius annis vix tantum panis comediisse fertur, quantum sano ad vitam triduo sustentandam sufficere. Quod si buccellam panis cum modico lactis uiuifica liquore deglutire vellet, fiebat id non xima difficultate ac magno dolore. Somniam similiter expers fuit, adeo ut toto infirmam

tempore, vix trium noctium tempus quieti dare poterit. Confluebant interim multi ad eam, alij pietate, alij curiositate ac malevolentia ducti: cumque in obscuro eam tuguriolo decumbentem cernerent, procacibus verbis voracem, merobibulā ac demoniacam esse affirmabant, & in humili tugurio, ut olim lob in sterquilinio sedentem, subsannabant, eaque miseria, propter impietatem in Deum, dignissimam esse clamabant.

Defuncta verò matre virgo sancta, quamuis cum ipsa paupertate rerum omnium indigantaret, commissam tamen sibi a matre substantiam diffraxit, distractamque pauperibus erogavit: nihilque sibi in vita præter Iesum Christum reservavit. Videre enim licebat virginem pauperulam nuditate & frigore confectam, ita ut obrigescens extremis corporis partibus, mortē ipsam in labijs portaret, quæ totis millies eam absumpsisset, nisi Dominus inter tot illas mortuos conservasset. Post has verò erummas subleatas, accrescebat virgini novæ molestia ex parte virginitatis, & viribus corporis destituta: ut potius nomine quam paupertas premeret & ætas labore vitium sine comparare non sineret. Hæc cum in acerbissimis corporeis doloribus virginem vehementer affligerent, non raro Dominus cælesti etiam consolatione esse distracta eam planè derelinquere videbatur: prostrata ut ea nihil in terris calamitosius esset. Sed pia virgo quamuis diuino pariter & humano solatio destituta fiduciam tamen in Deum non abiciebat, sed iaculo amoris Christi confixa, ad angelum suum laetis se convertebat; illum haud aliter quam parentem alloquens, multisq; sermonibus ad eum amara & temporis tædium & dolorum vehementiam subleuans. Hoc pacto temporis repellebat tædium

Eccè malevolentia hominum.

Omnem substantiam matre mortua erogavit pauperibus.

Ut se gesserit diuinis consolationibus destituta.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

dium cum caelesti consolatione destituta corpore pariter & animo langueret.

Post maximas angustias angelica fruitur visitatione.

Sed illa eius insignis in Deum fiducia nequaquam fructu carebat suo: nam post multas animi angustias, post intolerabiles corporis dolores, post gemitus & lachrymas angelico fruebatur aspectu, in batur colloquio & obsequijs adeo ut dolorum onum quasi oblita inter ipsa corporis cruciamtetur ultaret & quasi corporeis vinculis soluta terrens res despiceret. Dicam paucis quantam virgo in ex angelorum praesentia delectationem hauerit.

Angeli monentur

Erat vidua quaedam venerabilis quae impotenter precibus ab ea postulabat, ut sibi angelum eius videndi copiam a Domino impetraret. Annuit virgo et monuitque viduam ut clauso ostio secum in precibus persisteret. Et ecce adest angelus incredibilis

Angelus eius elegantissima forma apparuit.

chritudinis splendore coruscans, adeo ut eius conspectu ineffabili gaudio perfusa vidua, pro in amore pulchritudinis illius absorpta esset. Quae angelus rogatu Lydvinae oculorum obtutu eam defigeret, animus viduae tam vehementeris flamma exarsit, ut cibi potusque penitus deorsum à lachrymis praeter nimio gaudio fufis sibi tempus non posset. Cogitet hic lector quid sit ipse fons electis suis in patria, si tantum delectat aspectum qui ei ministrant.

Patentia eius & fortitudo in cruciatibus.

Cum autem sic Christi famula tanquam in fornace probaretur, flante Austro, perinde viduam in irriguus virtutum flores germinare non desinit. Alijs quoque optima de se proponens exemplum extremis angustijs nihil aliud habebat in ore, nisi O bone Iesu miserere mei. Grauissimum pauperis onus non modo forti sed hilari etiam animo sustulit, adeo ut quibusdam foeminis, quae probere

nuriam norat
Saris abunda
si autem mihi
diuitiae & de
nes paupertate
gratias ago
Ipsa, quae
ret, oblatas
tanquam pia
parcissima p
currebat: ne
peresset, ope
lentem praeb
prompto ser
pauperes tan
venerabatur;
ius in tenebris
dos interdum
ministros sup
sus benefici
tus Dominu
cepta esset, s
Ex liberal
vaccu vicin
et, & illa co
modu trigin
nihil penitus
tempete & rei
vina miran
labitur? Hu
& domestici
us postea ref
nanu Dni ad
am coleruar

nuriam norant, eam reprehendentibus respoderit : Satis abundat, qui eo, quod habet, contentus est. Et si autem mihi cum hominibus communes non sunt diuitiæ & deliciae, sunt tamen cum multis communes paupertas & miseria : quibus ego abundas, Deo gratias ago & conquiesco.

Memorabilis eius sententia.

Ipsa, quamuis nulla corporis alimonia indigeret, oblatas tamen elemosynas admittebat, ut eas tanquam pia mater pauperibus erogaret. Sibi ipsi parcissima pupillis & viduis mira liberalitate succurrebat : neque vlli vnquam, quamdiu terentius superesset, opem negabat. Si largiri nil posset, condolentem praebebat animum, blandoque pio corde deprompto sermone aliorum miseriam subleuabat. Pauperes tanquam caelestis regni principes futuros venerabatur; eorumque nomina & habitacula, quamuis in tenebris iaceret, distincte nouerat, quibus cibus interdum coctos, crudos interdum per fideles ministros suppeditabat. Cum autem tanto pauperibus benefacendi studio arderet, tum vicissim Christus Dominus quam sibi haec virginis voluntas accepta esset, stupendis saepe miraculis declarauit.

Benignitas eius in pauperes.

Ex liberali cuiusdam deuotione cum ei quarta pars vacce cum vicinis ad alendos pauperes diuidenda cessisset, & illa coctas carnes certis familijs numero admodum triginta distribui iussisset; inuentum est postea nihil penitus ex olla diminitum esse. Familia igitur stupete & rei nouitate admirare, quid, inquit Lydus, in miramini? An nescitis a Domino dictum, Date & dabitur vobis? Hinc sane miraculo derogari non potest, cum & domestici, & aduentantes peregrini iisdem carnibus postea refecti sint, & oes admiratione permoti nanum Domini adesse faceretur, quae olim viduae farinae conseruata, eadem Domini virtute & bonitate factum est.

Preclaro miraculo declarat Dominus quam sibi sit gratum benefacendi studium.

3. Reg. 17.

L. 2. est,

est, vt, cūm fœminæ cuidam caduco morbo laboranti misericordia mota vinum suum, quo arida labia refocillabat, benignè dedisset, vasculum in vino optimo redundaret. Cūm frater eius Guldimus multo cre alieno obstrictus è viuis excessu filiosque in extremā calamitatem coniecisset, ergo sancta illorum misera corrasis vndiq; peccato Nicolao cognato suo in mādatis dedit, vt promissa è crumena, in quam nummos omnes cōdiderat.

Item alio.

Item alio.

cunijs, creditoribus satisfaceret. Fecit ille, vt erat, cumque omnibus factum esset satis, eadem cuniarum summa salua & integra in ipsa crumena uenta est: qua propter eam Domini Iesu crumena deinceps appellari voluit. Et quidem hoc certius constat cum octo libras in eam misisset, plusquam quadraginta, præter eas quibus fratrem alienum dissoluerat, ex ea pauperibus elargitus.

Cūm autem tanto studio ac diligentia laboraret & paupertatem à miseris profligaret, tum diligentiori cura animarum languores curandos suscipit etiam curam animarum. Quamuis enim literarum prorsus ignarata tamen ex codice vitæ crucifixi Iesu, mirabilitate sedula discipula haurire studebat quod effunderet. Consuebat ad eam omni ex partibus varijs tentationibus & angustijs afflicti, dumque & animi & corporis doloribus oppressum corporibus Christi virtute ægritudine laborabat; & animas peccatorum pondere grauatis sermonibus recreabat. Periculis animarum sapius probatum est, plus cruciabatur sancto ergo, quam sui corporis doloribus. Cum mortem precari Dominum solatio erat ei; ferre crucis lucrum putabat: mortificari quotidie, spiritus erat animæ illius respiratio.

Erat Scholasticæ
gatione ve
Cumque h
hominem
eique hom
dit virgo
eri posse p
queis capti
vt homini
tarem conf
satisfactor
tan instiga
Dei & sacra
tensis obed
suadebat. S
hementer a
riam ac sang
beret, & mi
tunitate tab
sanctam ob
tatur ille ta
trabi appen
Mirares. A
rupta resti
tu inter pari
demq; corp
O fœminan
mine illustr
rato non in
tius est, quā
Vir quida
tiferoque se
ribus ad flag
endam addu

Erat Scheidami vir quidam prædiues, qui desperatione vexatus, seipsum suspèdio necare tentabat. Cumque hoc suo. exposuisset confessario, neque is hominem ab eo furore sanare posset, adiit virginè, eique hominis illius periculum exposuit. Respondit virgo; Satanè hoc esse artificium, quare nihil fieri posse prudentius, quam dæmonem suis ipsius laqueis captū irretire. Hortatur igitur confessarium, ut homini illi ab omni peccatorum labe per salutarem confessionem prius purgato, hoc ipsum pro satisfactione iniungat, ad quod eum terretur Satan instigabat. Sciebat enim virgo dæmonem odio Dei & sacramentorum, non permissurum ut poenitentis obedientia fieret quod ipse serpentina malitia suadebat. Sacerdos autem quavis ab eo consilio vehementer abhorreret, cum tamen virginis prudentiam ac sanctitatem multis indicijs perspectam haberet, & miserum hominem prætetationis importunitate rabe confectum cerneret, iniungit illi per sanctam obedientiam suspendij poenitentiam. Lætatus ille tali poenitentia, festinansque ad laqueum trahi appensum, desilit ex loco quem ascenderat. Mirares. Accurrunt ilicò dæmones, hominemque rupta resti collo eius implicata, magno cum impetu inter parietem & cistam quandam dejiciunt, ibidemque corpore & animo tremebudum relinquunt. O sceminam admirandam, diuino proculdubio lumine illustratam, superniq; secreti de viro desperato non insciam, cuius hoc sanè admirandum potius est, quam imitandum consilium.

Vir quidam immanitate scelerū efferatus, mortiferoque sepultus somno, nullis monitis, vel terroribus ad flagitiorum confessionem sacerdoti faciendam adduci poterat. Tandem assiduis adhortati-

Hominè desperatè liberat à diaboli machinis, sed modo admirando potius quam imitando.

Item virum valde flagitiosum.

onum stimulis fatigatus, paratum se ostendit Lydvina ea reuelare, vt ea rursus illa sacerdoti cōteretur. Lydvina verò etsi totis se viribus oppo-
 set, ille tamen turpia sanè & horrenda flagitauerit, quæ illa, consentiente viro, sacerdoti quam propria cum multis lachrymis confessor. Postea vir ille ad eam rediens salutarem sibi in factionem imponi voluit, spondens se, licet gra-
 sima libens subiturum. Tum Lydvina: Peccata tua per puram ac integram confessionem expulsa suscepi: vnum autem hoc à te peto, vt in molli-
 to vna nocte supinus cubare velis, neque te in-
 rum latus quouis modo vertas. Accepit ille in-
 factionem subridens, seseque opportuno tempore delicatulus ille in lecto reposuit. Sed mox victus, egrè admodum tulit se consueta vertebilitate priuatum esse, adeò vt somnus etiam oculis fugeret. Cumq; sic tadio affectus iaceret, porisque sui incolumitatem, lecti mollietatisque breuitatem, scelerum suorum immanitatem æternas gehennæ flammæ, aliaque multa cogitauerit & tam exigua molestia se victum cerneret, tristissimè cœpit peccatorum tuorum fœditatem plorare, mentisque cæcitatem admirari ac in-
 tudinis suæ scelus detestari. Ego enim, dicebat, incolumis molliter & delicate iacens vellemsi discrucior quòd breuissimo hoc temporis spacio libertate corporis, quò libet, vertendi frui non sum: Et Lydvinae corpus tot Domini flagellum, & putredine absumptum, tam multum in vili habitaculo & duro strato libens pro-
 patitur. Hæc consideratio protinus virum illud alterum mutauit, vt nulla ei deinceps satisfactio pro peccatorum venia grauis videretur.

Hoc miraculum sane eximium est.

Flagrabit
 neminem
 sis corpor
 lerit: cum
 tudinem
 moris in
 res mea: c
 Christo an
 ad me pau
 quotamar
 perpeffus
 ed pernen
 fieri pro fi
 mentum ta
 die illo car
 pus existi
 Interea
 sa non desi
 crueros la
 gis quo cer
 rum pcena
 angelo duc
 manes cru
 in vita ei
 tem quon
 pratercam
 dius, cor
 te præuen
 satisfactio
 na cum al
 spiritu ad
 abyssi voce
 lo suo fac
 detineri. C

Flagrabat adedò virgo sacra animarum salute, vt neminem vnquam aduentatium, quamuis immensis corporis & animi doloribus premeretur, reperiret: cumque domestici eius concurrentium multitudinem excludere vellent Lydvina facibus amoris inflammata exclamabat: Quid agitis sorores meae, quid agitis? Itane lucrari non debemus Christo animas, quas satan deuorare cupit? Veniat ad me pauperes omnes, veniant desolati & quotquot amaro sunt animo. longè enim maiora pro ijs perpeffus est Dominus meus Iesus Christus. necdum edo perueni, quò ille, qui ait: Optabam anathema fieri pro fratribus meis. Dominici corporis sacramentum tam ardenti sumebat desiderio, vt vel vno die illo carere coacta, anni spatium breue illud tempus existimaret.

Interea Lydvina tota flammis charitatis incensanone destitit die noctuque pro animarum salute creuitos lachrymarum imbres profundere; edo magis quo certius per spiritum horrendas damnatorum poenas apud inferos cognouerat. Frequenter, angelo duce, ad loca purgatorij perducta vidit immanes cruciatus eorum, qui magna familiaritate in vita ei coniuncti fuerant. Inter quos sacerdotem quendam (vt alios interim plurimos silentio pratercam) qui cum tota vita carnis illecebris delectus, corruptos statuisset corrigere mores, morte praeventus, etsi valde contritus, sine vlla tamen satisfactione à carne migrauerat. Pro quo Lydvina cum assiduis precibus Deum exoraret, rapta in spiritu ad expiationis regionem audiuit è puteo abyssi vocem sanè lugubrem, cognouitque ex angelo suo sacerdotem illum decem iam annis ibidem detineri. Cumque ex ea quaereret vellemè pro eius

L 4 ablo-

Flagrat amore per-
centium
animarū.

Rom. 9.

Venerabile
sacramentū
quam arden-
ter sumptu-
rit.

Orat nocte
ac die pro
salute ani-
marum.

Vidit sacer-
dotem quen-
dam in poe-
nis purgato-
rij.

absolutione aliquam subire poenam; respondi
 la se id animo velle libentissimo. Tum angelus
 raginem quandam valde horribilem ostendit,
 torum torrentium instar, magno impetu rebo
 tem, quam transmittere eam oportere dicebat
 vellet afflictissima sacerdotis anima subuen
 Nec renuit illa ardentissimis charitatis flamma
 censa, quanquam ingenti tremore concussa; se
 gelo hortante & diuina virtute eam confirma
 tamultuantes illas vndas ingreditur, ac summo
 labore eas superans victrix tandem, quod opt
 rat, obtinuit: viditque repente sacerdotis illius
 mam niue candidiorem e poenis euolatam ex
 iubilo ad caelos abeuntem. Et ne quis haec alia
 que innumera sunt, vana esse existimet, contra
 te Lydvinam, cum diu oppressis sensibus in ha
 modi raptibus iacuisset, ad se reuersam, ma
 dore persusam animo ita consternatam fuisse
 mo circumstantium ambigeret eam spiritu
 fatigatam alicunde reuertisse.

Sacerdotis
 animam e
 poenis libe
 rat.

Saepe duci
 tur ad loca
 terrae sanctae.

Consolati
 ones spiri
 tus in corp
 eius redun
 darunt.

Saepe etiam noctibus rapiebatur (in corpore
 extra corpus incertum) ad loca illa in quibus
 Christus nostrae salutis redemptione operatus est:
 bus multis interdum liuoribus econtusa & va
 bus contusa redibat, cum tamen spiritus eius
 debili gaudio persusus exultaret. Haec autem
 ra angelus ei ideo inflata esse dicebat ne qu
 bigeret se sacris in locis fuisse. Sed & homin
 dignissimi, hoc in ea post crebros raptus, ob
 runt, quod haud secus redoleret, quam si prec
 mis vnguentis delibuta fuisset. Spiritus enim
 sti dulcedine plenus redundabat; prorsus, vt
 vasis musto exuberantis, totum rugurium
 quodam spiritu esflando compleret; presens

omnes diu
 Multi sap
 mouerent,
 odoris reli
 tantarum
 quibus ill
 nus sapiens
 milia me
 tionam eu
 abundo con
 miserabili
 consolatio
 solidat.
 Fuit ei s
 haritas, ad
 mundi hui
 solenni, di
 sorem ali
 modum ven
 spatium cor
 festum om
 turum cred
 posset, clam
 aurem paul
 vultu eam
 cedere recu
 ritate aliquid
 exultimas, v
 tem eam cor
 delihesceret
 Qua re time
 dico se inde
 so lumine e
 narum, inde

omnes diuina quadā virtute mirificē exhilarabat. Multi sēpe cū nares oraque sua pectori eius ad- mouerent, vt pro voto, spiritus eius & suauissimī odoris reliquias haurirent, mirabantur, quomodo tantarum redundantiam deliciarum ferre posset; quibus illa respōdebat: Quam bonum mihi, vt mi- nus sapiēs loquor, quōd in infirmitatibus meis hu- militat me Dominus: nam sine illis pondus consolati- onum eius nequaquam ferre possem. Itaque cū abundo consolationibus, disco postea in corpore miserabili incredibiles perferre cruciatus. Bona est consolatio quam non tumor inflat, sed timor con- solidat.

Nota opti- mam senten- tiam.

Fuit ei summa quadā cum angelo custode fami- liaritas, adeo vt vel solo hōe solatio facile omnes mundi huius consolationes respueret. Die quodam solenni, diuinis intentā meditationibus asidērem fibi eum alijs nonnullis confessorum modestis ad- modum verbis rogauit, vt soli sibi trium horarum spatium concedere non grauarentur. Abeunt con- fessarii omnes, sed confessorius, qui angelum aduen- turum credebat, vt diu desiderata eius visione frui posset, etiam se in virginis cubiculo abdidit. Ecce autem paulo post aduentas angelus blando quidem vultu eam respexit, sed propius, quam solebat, ac- cedere recusabat. Tum virgo ex hominum familia- ritate aliquam se peccati contagionem contraxisse exillimas, vim lachrymarum profudit. Angelo au- tem eam consolante & non eius, sed illius qui ibidē delinqueret culpam esse dicente, acrius flere coepit: Quare timore pariter & pudore suffusus sacerdos, hinc se inde recepit: virgo verō Lydvvinā immen- so lumine circumfusa, primō in spiritu ad loca pœ- narum, inde ad contemplandos calicōlas, deducētē

Familiari- tas eius cū angelo.

Raptus eius, mirabilis.

Non sentit
praementis
excessu vim
ignis corp
eius deua-
stantis.

Donum pro
phetia.

Nautam ser-
uat ab inimi-
cibus pe-
ziculis.

Gerardus
Coloniensis
solitarius
sanctus.

eam angelo, raptam est. Et ne quis haec in dubium
care audeat, constat certè cum hoc modo spiritus
corporis consuetudine auelleretur, quòd omni
fentiendi vim nõ modò amiserit, sed mortuus
lis multo tempore iacuerit, prorsus ut quòd
mali frigore, relictis per imprudentiam ad
lum prunis, latus eius, ad ipsa usque ossa, sine
doloris ipsius sensu, absumptum fuerit.

Mira etiam in ea fuit prophetiae gratia, ita
arcana cordium eam non laterent, & absentia
secus ac praesentia clarissimè intueretur. Ma-
quandoque nauium apparatus mercatores in-
entem nauigaturi fecerant. In ijs naua qui
virgini familiaris die festo cum alijs profes-
virginis se precibus commendauerat. At vir-
tutorum praesentia hortatur eum, ut die ab alijs
fituto, mari se committere non praesumeret.
ceret accepti consilij haudquaquam poenite-
Naucerus licet inuitus consilio acquieuit, al-
cum magno bombardarum strepitu & soliti-
tia signis è portu soluentibus ille tristis domi-
dijt, conuicijs pariter ac pudore affectus. Se-
dit ut classis illa paulò post in piras incidit,
quibus partim caesa, partim demersa fuit, na-
militibus in captiuitatem abductis. Naucerus
rò qui saluberrimo virginis consilio paruerat,
spera usus nauigatione, mercibus onustus &
bus auctus domum redijt.

Iuuenis quidam Coloniae Agrippinae natus
rardus nomine, cum varia de certo aliquo
nere eligendo cum animo suo consilia agitans
desiderio solitariae vitae vehementer inflam-
Aegyptum cogitaret, ne temerario ausu in-
tum corporis & animae discrimen se conijceret

deretur, &
consilium.
conspicua
rata praesen-
tata est eun-
solitudin
de ope diu
um ab ing
lendus. Hi
dua quaequ
rior factu
bore caua,
pietate pro
Angelicis n
corpore ita
oram extrin
nis aliment
lij lilael, o
verò è vita
tesimo vice
rum minif
vina.
Porro vir
in sua infir
spiritus feru
cidit ut mil
(qui illo tur
gurabatur)
ratione furi
conuicia iac
tis indignis
eius vulner
claro patra
ac mendaci

deretur, statuit ante omnia Lydvvinæ exquirere
 consilium. Illa verò vt hominem ad se venientem
 conspiciat, tanquàm commilitonis sui exhila-
 rata præsentia, futurorumque optimè conscia hor-
 tata est eum ad spiritale certamen in vasta Aegypti
 solitudine subeundum : nec dubitaret quidquam
 de ope diuina; vtpotè qui cælesti manna post terti-
 um ab ingressu diem ad finem vitæ vsque foret a-
 lendus. His virginis monitis Gerardus ille ad ar-
 duam quæque pro Christi amore aggredienda ala-
 crior factus in Aegyptum profectus est; vbi in ar-
 bore caua, domicilio constituto, multum in vera
 pietate profecit, & cælesti alimonia sustentatus,
 Angelicis meruit colloquijs perfrui. Fuit autem
 corpore ita obeso, vt colli eius pinguedo in vestis
 oram extrinsecus se diffunderet, cum tamen om-
 nis alimenti corporei expers, cælesti, vt olim fi-
 lij lracl, cibo vitam ibidem sustentaret. Abijt
 verò è vita anno salutis millesimo quadringen-
 tesimo vicesimo sexto, cuius spiritum Angelo-
 rum ministerio ad cælos abeuntem vidit Lyd-
 vvina.

Porro virgo sacra cum iam vicesimum octauum
 in sua infirmitate annum ageret, atque incredibili
 spiritus seruore ad martyrij palmam aspiraret, ac-
 cidit vt milites quidam Ducis Burgundiæ Philippi
 (qui illo tunc fortè tempore apud Hollandos inau-
 gurabatur) facta aduersus Christi ancillam conspi-
 ratione furibundi in illam irruerent, turpissimâq;
 conuicia iactantes detractis corpulculo operimen-
 tis indignis modis contrectarēt; nec paucis vulnera-
 bus vulneribus cumularent. Indè verò tanquàm præ-
 claro patratò facinore recedētes, multis calumnijs
 mendacijs eam apud omnes traducunt bestiam,
 vora-

Nutritur
manna.

Gerardus
quādo mor-
tuus.

Militū quo-
rundam im-
probū fa-
cinus in sa-
crām virgi-
nem.

voracem, ac prostibulum appellantes, quæ fidei
 etatis specie per summum scelus sanctitatis op
 onem apud rudes homines captare non verere
 Hic rumor sceleratis eorum sermonibus long
 teque diuulgatus, ipsum Burgūdiæ Ducem per
 uit, vt strenuos quosdam non minus quam hono
 milites mitteret, qui Lydvvinæ vitā diligenti
 tinio excuterent, vt si eam ab illa sanctitatis op
 one alienam inuenirent, dignum de ea suppli
 sumeret. Illi igitur numero sex, virginis dom
 gressi, omnia perferutari cœperunt, amotis
 gnatis & familiaribus, diebus admodū nouem
 demque noctibus custodes perseverarunt, seu
 nihil in virgine deprehendere potuerūt, quam
 cibi omnis potūsque expers suauissimis in
 contemplationibus raperetur.

Ad nouem
 dies curio
 sissime à mi
 litibus ob
 seruatur
 Lydvvina.

Hinc igitur omni suspitione falsæ sanctitatis
 mota, virgo ab ipso Duce alijsque omnibus
 in honore ac celebritate haberi cœpta, adeo
 nerabundi ad eam vndique multi concurrerunt
 que in rebus dubijs consilium & afflictis opte
 gitarent.

Cum autem iam tempus adesse intelligeret
 mortalitatis ergastulo solueda laborum suorum
 Domino præmiū iustitiæ que coronam percipi
 accersitis ad se domesticis, multis cum lacrimis
 ab omnibus erratorum suorum veniam postulauit
 Fertur tunc ex corpore eius tanta odoris
 se fragrantia, vt omnes quasi torrente quodam
 lupratis potati se continere nō possent, quin
 tularentur. Illa verò in extremo illo spiritu
 mis nouorum dolorum stimulis adeo vehem
 vrgeri cœpit, vt diro cum vomitu fellis partem
 rejicere cogeretur. Tandem tertio Paschatis

Moritur xij
 go sancta.

more pari
 nus creato
 MARTY
 piadis, q
 docet Ba
 Vo
 Quer
 Oly
 nobilitate
 peratori in
 incredibili
 rore incand
 curatione,
 vlla dolori
 eius ira veh
 nobis facul
 Equidem li
 rates & aur
 cur accedit
 enim & pe
 vero hæc of
 te prohiber
 torem abea
 tius fustibu
 res magis ce
 & noli cessa
 tanta verbo
 tradidit eo
 dos, qui fu
 bus tundi c
 ritum trade
 moranda re
 impietateu

more pariter & dolore absorpta purissimū in manus creatoris spiritum efflauit.

MARTYRIVM SS. MAXIMI ET OLYMPIADIS, qui passi sunt in Perside ciuitate Corduena, vt docet Baronius.

Vo tempore Christiana pietas in Perside aduersus Decij tyrannidē inuicta permanebat Olympiades & Maximus, viri cū generis nobilitate tum pietate admodū insignes Decio Imperatori in ciuitate Corduena oblati sunt. Qui cū incredibili tunc temporis in Christianū nomen furore incandesceret, iussit eos, præterita vilitate iudicij ratione, fustibus cædi. Cumque in tormentis sine vlla doloris significatione inuicti persisterent, Decius ira vehementiùs inflammatus: Pandire, inquit, nobis facultates vestras. Cui protinùs Olympiades: Equidem libenter id faciemus: nostræ enim facultates & aurum & gemmæ Christus est. Ad hunc igitur accedito & verbis diuitijs abundabis. Terrenas enim & perituras facultates ignoramus: corpora verò hæc olida tibi laniana tradimus, animas certe prohibere non poteris quò minùs ad suum creatorem abeant. Decius hæc audiens multò vehementius fustibus & plumbatis cædi eos iussit. At martyres magis confortati exclamabant. Fac quod facis, & noli cessare. munda quod sordidum est. Decius tanta verborum contumelia, vt putabat, lacessitus, tradidit eos Vitellio Amisio vicario excarnificandos, qui furore plenus iussit eorum capita securibus tundi donec scælici agone impollutū Deo spiritum traderent. Deindè sacra corpora canibus deuoranda reliquit: sed canes pio obsequio, Vitellij impietatem damnantes, custodes corporum se prebuerunt;

15. Aprilis.

Maximus & Olympiades Decio oblati.

Vere diuitijs Christus.

Cæduntur plumbatis.

Traduntur Vitellio Amisio.

Canes corpora deuorant.